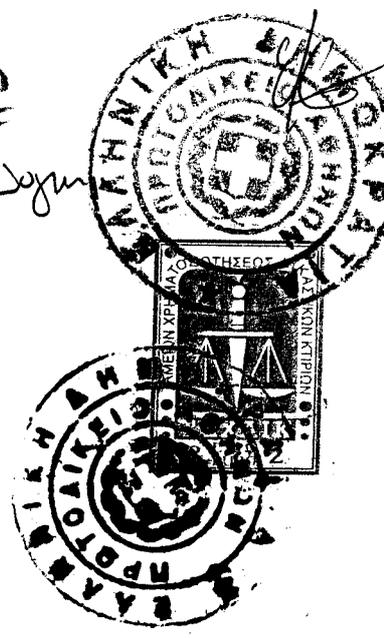

- κλάδο: γυνή
- αποδεχά ΔΑΦ
- ημερομηνία υποβολής

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα Ασφαλιστικών Μέτρων

Αριθμός Απόφασεως
/2012

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Πρόεδρο Πρωτοδικών,
που ορίστηκε κατόπιν κληρώσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του
Ν.3327/2005.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του τη 30^η-10-2012 χωρίς τη
σύμπραξη γραμματέα, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ανακόπτουσας: Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «

που εδρεύει στο Αττικής, και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του
πληρεξουσίου δικηγόρου της

Του καθ' ου η ανακοπή: Χρήστου Μπάρκα του Πέτρου, Ορκωτού Λογιστή, κατοίκου Αμαρουσίου Αττικής, Λεωφόρος Κηφισίας, αριθμός 62, με την ιδιότητά του ως εκκαθαριστή δυνάμει της υπ' αριθμόν 2606/2011 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας) της σε εκκαθάριση τελούσας ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ», που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής, Λεωφόρος Κηφισίας, αριθμός 62, της οποίας η άδεια ανακλήθηκε δυνάμει της υπ' αριθμόν 156/21-09-2009 απόφασης της ΕΠ.Ε.Ι.Α., που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμόν 2028/21-09-2009 ΦΕΚ, τεύχος 2^ο και νομίμως επροσωπούμενης από τον επόπτη ασφαλιστικής εκκαθάρισης Κωνσταντίνο Παπακωστόπουλο, ο οποίος (εκκαθαριστής) παραστάθηκε μετά της πληρεξούσιας δικηγόρου της Αγγελικής Δημ. Σαμαρά.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 02.01.2012 ανακοπή της η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τακτική Διαδικασία) με αριθμό κατάθεσης γενικό - δικογράφου 796/126/2012 και προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 05^{ης}.06.2012 και μετ' αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί και όσα αναφέρονται στα έγγραφα σημειώματά τους.

Μελέτησε τη Δικογραφία -

Σκέφθηκε σύμφωνα με το Νόμο

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 του Ν. 400/1970 «Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις με έδρα την Ελλάδα, υποχρεούνται να σχηματίζουν και να διατηρούν σε συνεχή βάση επαρκή Τεχνικά αποθέματα για το σύνολο των ασφαλίσεων που συνάπτουν και των αντασφαλίσεων που αναλαμβάνουν τόσο στην Ελλάδα όσο και στα άλλα κράτη - μέλη μέσω υποκαταστημάτων ή με καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Για τις ασφαλίσεις που συνάπτουν σε τρίτες χώρες οι ανωτέρω ασφαλιστικές επιχειρήσεις σχηματίζουν τεχνικά αποθέματα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος,

εφόσον δεν υπόκεινται σε αντίστοιχη υποχρέωση σχηματισμού στην τρίτη χώρα» (Η παρ.1 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 53 παρ.1 Ν.3746/2009, ΦΕΚ Α 27/16.2.2009). Σύμφωνα με την παρ. 2Βδii του ίδιου άρθρου τα τεχνικά αποθέματα είναι τα εξής: Τεχνικά αποθέματα ασφαλίσεων ζωής: Μαθηματικό απόθεμα για τις ασφαλίσεις κλάδων VII2 και VIII της παραγράφου 2 "ασφαλίσεις ζωής" του άρθρου 13 του παρόντος: Περιλαμβάνει το πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού διαχείρισεως των ομαδικών συνταξιοδοτικών κεφαλαίων και των ομαδικών προγραμμάτων πρόνοιας. Περαιτέρω σύμφωνα με το άρθρο 13 παρ. 2 «ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΖΩΗΣ» Ταξινόμηση κατά κλάδους, περίπτωση VII. Κλάδος διαχείρισεως ομαδικών συνταξιοδοτικών ταμείων (κεφαλαίων), εδάφ.1. Διαχείριση των επενδύσεων και των αποθεματικών ασφαλιστικών Ταμείων, έργο των οποίων είναι η καταβολή παροχών υγείας ή παροχών σε περίπτωση θανάτου, ανικανότητας, επιβίωσης, διακοπής ή μείωσης της εργασίας σε εκείνους που έχουν συμβληθεί με αυτά. Η διαχείριση των ανωτέρω κεφαλαίων από την ασφαλιστική επιχείρηση εμφανίζεται στις οικονομικές καταστάσεις, σύμφωνα με το άρθρο 62 παράγ. 2 του παρόντος (Τα κεφάλαια των ασφαλιστικών Ταμείων, συντάξεων και υγείας, τα οποία διαχειρίζεται η ασφαλιστική επιχείρηση επ' ονόματί της, αλλά για λογαριασμό των οικείων ασφαλιστικών Ταμείων, πρέπει να εμφανίζονται στον ισολογισμό, εφόσον η επιχείρηση έχει στην κατοχή και κυριότητά της τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού. Το συνολικό ποσό των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων του είδους αυτού εμφανίζεται χωριστά στον ισολογισμό και στο προσάρτημα αναλύεται κατανεμημένο σύμφωνα με τις διάφορες θέσεις του ενεργητικού και παθητικού. Τα στοιχεία του ενεργητικού, που έχουν αποκτηθεί εξ ονόματος και για λογαριασμό τρίτου, εμφανίζονται στους εκτός ισολογισμού λογαριασμούς τάξεως, σύμφωνα με την παράγ. 3.3.102 του άρθρου 1 του ΠΔ 148/1984 και του άρθρου 42ε παραγ. 11 του Κωδ. Ν. 2190/1920). Στην περίπτωση του άρθρου 62 παραγ.2 πρώτο εδάφιο του παρόντος, τα τυχόν ελλείμματα ή πλεονάσματα στη διαχείριση χρεώνονται ή πιστώνονται αντίστοιχα στο ασφαλιστικό Ταμείο.

Με την κρινόμενη ανακοπή της, η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η υπό κρίση ανακοπή της και να τροποποιηθεί η έκθεση του επόπτη της καθ' ης, ο οποίος κατάρτισε το προσωρινό χαρτοφυλάκιο Ασφαλιστηρίων ζωής και Συμπληρωματικών Παροχών ώστε να συμπεριληφθεί το απόθεμα του υπ' αριθμόν Ομαδικού Ασφαλιστηρίου Ζωής με τίτλο «Σύμβαση Διαχείρισεως Κεφαλαίου για την Παροχή Εφάπαξ Αποζημιώσεως» με ασφαλισμένους το με σχέση εξαρτημένης εργασίας απασχολούμενο προσωπικό της, τους εργαζόμενους σ' αυτή με πάγια αντιμισθία (δικηγόρους) και τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο, στα συνολικά αποθέματα όλων των υποκατηγοριών του Κλάδου Ζωής, έτσι ώστε η ποσοστιαία επάρκεια αποθέματος να υπολογισθεί στο 16,23% και η αξίωση της που θα ικανοποιηθεί από το προϊόν της εκκαθάρισης της ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ το ποσό των ευρώ ώστε το Προσωρινό Χαρτοφυλάκιο Ζωής να αναμορφωθεί και το ανωτέρω ομαδικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο να συμμετέχει στο προϊόν εκκαθάρισης, όπως αυτό προσδιορίζεται σε αυτήν (ανακοπή) στο σύνολο των περιουσιακών στοιχείων που είχαν διατεθεί σε ασφαλιστική εκκαθάριση για το σύνολο των αποθεμάτων όλων των υποκατηγοριών των Ασφαλίσεων ζωής και η ποσοστιαία επάρκεια αποθέματος να οριστεί για το σύνολο των υποκατηγοριών των ασφαλίσεων ζωής στο 16,23% και η εντεύθεν προς ικανοποίηση αξίωση της στο ποσό των, να προσδιοριστεί το απόθεμα του ανωτέρω Ομαδικού Ασφαλιστηρίου στο ποσό των ευρώ, να μην υπολογισθεί ως δαπάνη το ποσό των ευρώ που καταβλήθηκε στους εργαζόμενους της ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ, άλλως να υπολογισθεί η αξίωσή της από το ως άνω Ομαδικό Ασφαλιστήριο Ζωής από τον Οκτώβριο του 2011 και όχι από 21.09.2011, να αναμορφωθεί αντίστοιχα το Προσωρινό Χαρτοφυλάκιο Ζωής σύμφωνα με τα ανωτέρω και να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η υπό κρίση ανακοπή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ), το οποίο αρμόδιο κατ' άρθρο 10 § 3 εδ. η' και θ' ν.δ. 400/70 "περί ιδιωτικής είναι ασφάλισης", 144 § 1 ΚΠολΔ και 686 επ. ΚΠολΔ. Στην προκειμένη περίπτωση

τέθηκε σε καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης η ανώνυμη ασφαλιστική εταιρεία με την επωνυμία «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ», της οποίας η άδεια ανακλήθηκε δυνάμει της υπ' αριθμόν 156/21-09-2009 απόφασης του διοικητικού συμβουλίου της Επιτροπής Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης (ΕΠ.Ε.Ι.Α.), που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθμόν 2028/21-09-2009 ΦΕΚ, τεύχος 2^ο. Περαιτέρω διορίστηκε επόπτης χαρτοφυλακίου ζωής, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την αναδιοργάνωση του χαρτοφυλακίου και τον έλεγχο της νομιμότητας των ασφαλιστηρίων συμβολαίων και δημοσίευσε το Προσωρινό Χαρτοφυλάκιο Ζωής της ανωτέρω υπό εκκαθάριση τελούσας ασφαλιστικής εταιρείας, στο οποίο προσδιορίζεται η αξία των υποχρεώσεων της εταιρείας προς κάθε ασφαλισμένο ανά ασφαλιστήριο συμβόλαιο με σκοπό είτε τη μεταβίβαση του εν λόγω χαρτοφυλακίου σε ανάδοχο εταιρεία, είτε την εκκαθάρισή του. Μετά τη θέση της εναγομένης ασφαλιστικής εταιρείας σε ασφαλιστική εκκαθάριση, τη δικαστική και εξώδικη εκπροσώπηση της και δη μέχρι το διορισμό εκκαθαριστή από το αρμόδιο Δικαστήριο [βλ. άρθρο 12α παρ. 3 ν.δ. 400/1970] ασκεί ο επόπτης της εκκαθάρισης. Πρέπει περαιτέρω να εξεταστεί ως προς την νομική και ουσιαστική βασιμότητα των λόγων της.

Η ανακόπτουσα με τον πρώτο λόγο ανακοπής της ισχυρίζεται τα ακόλουθα: ότι η προσβαλλόμενη έκθεση του Επόπτη Χαρτοφυλακίου Ζωής Ιωάννη Παντελίδη της υπό εκκαθάριση τελούσας εταιρείας προβαίνει σε διαχωρισμό σε κατηγορίες του κλάδου ζωής και προσδιορίζει ποσοστιαία την επάρκεια των μαθηματικών αποθεμάτων ξεχωριστά κατά κατηγορία του κλάδου ζωής με βάση την εκτιμώμενη περιουσία την 30^η.09.2011 που είχε δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση σε κάθε κλάδο ζωής ξεχωριστά και ειδικότερα ότι η εκτιμηθείσα περιουσία που είχε δοθεί για τον κλάδο των Ομαδικών Ασφαλιστηρίων Ζωής (μεταξύ των οποίων και της ανακόπτουσας) σε ασφαλιστική τοποθέτηση εκτιμάται την 30^η.09.2011 σε 32.843,52 ευρώ (ποσοστό επάρκειας αποθεμάτων 0,11%, ενώ αντίθετα η επάρκεια αποθεμάτων του Κλάδου Ζωής I και IV υπολογίζεται σε 18,94% επί εκτιμώμενης περιουσίας σε ασφαλιστική τοποθέτηση αξίας 90.239.945,31

ευρώ και η επάρκεια των αποθεμάτων του Κλάδου Ζωής ΙΙΙ υπολογίζεται σε 9,78% επί εκτιμώμενης περιουσίας σε ασφαλιστική τοποθέτηση αξίας

ευρώ και ότι με τη μέθοδο αυτή της προσβαλλόμενης υπολογίζεται και το ύψος της αξιώσεως του κάθε ασφαλιστηρίου που εκτιμάται ότι θα ικανοποιηθεί από τη ρευστοποίηση όλων των περιουσιακών στοιχείων που έχουν διατεθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση για κάθε υποκατηγορία των ασφαλίσεων ζωής, καθώς και από τη ρευστοποίηση της πρώην ελεύθερης περιουσίας της υπό εκκαθάριση τελούσας εταιρείας ειδικότερα δε σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή η προς ικανοποίηση αξίωση της με βάση τα υπολογισθέντα της 21^{ης}.09.2009 αποθέματα ποσού

ευρώ με ποσοστό συμμετοχής στο σύνολο των αποθεμάτων του συνόλου των Ομαδικών Ασφαλιστηρίων 32,283% σε συνδυασμό με την εκτιμηθείσα την 30^{ης}.09.2011 περιουσία που είχε δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση αξίας ευρώ του συνόλου των αποθεμάτων των Ομαδικών Ασφαλιστηρίων ανέρχεται μόλις σε ευρώ αντί

ευρώ κατά τα αναφερόμενα στη συνέχεια συν την αξίωση που απορρέει από την πρώην ελεύθερη περιουσία της υπό εκκαθάριση τελούσας εταιρείας, στην οποία το ποσοστό συμμετοχής των Ομαδικών Ασφαλιστηρίων ανέρχεται σε 4.66% και η οποία δεν προσδιορίζεται στην εν λόγω Έκθεση, αλλά κυμαίνεται από μέχρι ευρώ. Ότι αντί του πιο πάνω διαχωρισμού των περιουσιακών στοιχείων που έχουν διατεθεί σε ασφαλιστική εκκαθάριση με τις εντεύθεν συνέπειες σε βάρος της αξιώσεως της , ο Επόπτης του Χαρτοφυλακίου Ζωής πρέπει να προσθέσει όλα τα μαθηματικά αποθέματα των ασφαλίσεων Ζωής και να αντικρίσει με το σύνολο αυτών το σύνολο της εκτιμώμενης περιουσίας σε ασφαλιστική τοποθέτηση και η ποσοστιαία επάρκεια των αποθεμάτων να αναφέρεται το σύνολο των κλάδων Ζωής, και όχι σε κάθε υποκατηγορία τους ξεχωριστά, οπότε θα κατέληγε στο εξής αποτέλεσμα:

Κλάδοι Ασφάλισης	Σύνολο	Σύνολο	
	Αποθεμάτων	Εκτιμώμενης	%
		Περιουσίας σε	επάρκειας
		Ασφαλιστική Τοποθέτηση	αποθεμάτων

Σύνολο Κλάδου I,VI μετά την Αφαίρεση των Aspis Plus Κλ1	476.512.741,47	90.239.945,31
Κλάδος Ζωής ΙΙΙ	125.237.227/03	12.249.672,45
Κλάδος Ομαδικών VII	29.757.443,31	32.843,52

Σύνολα 631.507.411,81 102.522.461,28 16,23%

Ότι σύμφωνα με τον ανωτέρω υπολογισμό η ποσοστιαία ενιαία επάρκεια όλων των αποθεμάτων θα έπρεπε να ήταν 16,23% κα η αξίωση της ανακόπτουσας θα ήταν με βάση το απόθεμά της ευρώ (επί 16,23% : 100), το δε σύνολο της εκτιμώμενης σε ασφαλιστική τοποθέτηση περιουσίας που αποτελεί το προς διανομή προϊόν εκκαθάρισης πρέπει να διανεμηθεί σε κάθε ασφαλιστήριο με βάση τα αποθέματά του. Ότι μέθοδος αυτή του υπολογισμού του Προσωρινού Χαρτοφυλακίου Ζωής που αναφέρεται στην προσβαλλόμενη Έκθεση με το να υπολογίζει τις αξιώσεις του κάθε ασφαλιστηρίου (ατομικού η ομαδικού) με βάση την αξία της περιουσίας που είχε δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση για κάθε επιμέρους κατηγορία Κλάδου Ζωής και κατά συνέπεια να υπολογίζει τις αξιώσεις του Ομαδικού Ασφαλιστηρίου Ζωής της σε ευρώ αντί ευρώ είναι εσφαλμένη. Ωστόσο ο ισχυρισμός της ανακόπτουσας ότι ο διαχωρισμός της περιουσίας που έχει δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση για τα μαθηματικά αποθέματα κάθε κλάδου ζωής και ο προσδιορισμός της απορρέουσας από το κάθε ασφαλιστήριο του κάθε κλάδου αξίωσης από την ξεχωριστή περιουσία της ασφαλιστικής τοποθέτησης σε κάθε κλάδο αντιβαίνει στο άρθρο 3 παρ. 1 του Ν. 400/1970 είναι νομικά αβάσιμος αφενός διότι το άρθρο 3 ορίζει ότι για της λειτουργία της ασφαλιστικής επιχείρησης στην Ελλάδα απαιτείται άδεια λειτουργίας κατά κλάδο ασφάλισης, για όλους η μερικούς από τους κινδύνους που υπάγονται σε αυτόν τον κλάδο καθώς και κατά ομάδα κλάδων ασφαλίσεων σύμφωνα με την κατάταξη που προβλέπεται στο άρθρο 13 του ίδιου νόμου, δηλαδή ότι λαμβάνει άδεια για κάθε κλάδο ζωής στον οποίο επιθυμεί να δραστηριοποιηθεί, η δε υπό εκκαθάριση τελούσα εταιρεία είχε λάβει άδεια λειτουργίας για τους κλάδους ζωής I, ΙΙΙ, VI και VII. Άλλωστε, «για την άσκηση των κλάδων ζωής, δεν απαιτείται η ασφαλιστική επιχείρηση να απασχολείται

απόκλειστικά με τους κλάδους ζωής είτε, με ορισμένες προϋποθέσεις, να τηρεί χωριστή διαχείριση για τις εργασίες ζωής» (βλ. Ι.Ρόκα, Ιδιωτική Ασφάλιση, 11^η έκδοση, σελ. 567). Εκτός επομένως από το ότι ο κλάδος ζωής δεν είναι ένας κλάδος χωρισμένος σε υποκατηγορίες, αλλά εννέα διαφορετικοί κλάδοι, η ασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει άδεια για καθένα από αυτούς χωριστά. Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν.Δ. 400/1970 η ασφαλιστική τοποθέτηση διακρίνεται στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής Ι, στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής ΙΙΙ και στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής VII. Υποχρεώνεται δηλαδή η ασφαλιστική εταιρεία για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων του κλάδου ζωής Ι, ΙΙΙ και VII να τηρεί ξεχωριστά αποθέματα και να διαθέτει για αυτά ξεχωριστή ασφαλιστική τοποθέτηση απορριπτομένου του ισχυρισμού της ανακόπτουσας ότι ο προσδιορισμός της αξίωσης που απορρέει από το ασφαλιστήριο κάθε κλάδου σύμφωνα με την ασφαλιστική τοποθέτηση κάθε κλάδου αντιβαίνει στο νόμο. Σύμφωνα με το άρθρο 10 παρ. 1 του ΝΔ 400/1970 «Οι δικαιούχοι απαιτήσεων από ασφάλιση και οι καθολικοί και ειδικοί τους διάδοχοι έχουν προνόμιο στην ασφαλιστική τοποθέτηση, που προηγείται από κάθε άλλο γενικό ή ειδικό προνόμιο εκτός από το προνόμιο της παραγράφου 9 του άρθρου 12α του παρόντος» (Το πρώτο εδάφιο, το οποίο είχε αντικατασταθεί με την παρ.9 άρθρ.35 Ν.2496/1997 ΦΕΚ Α 87/16-5-1997, αντικαταστάθηκε και πάλι ως άνω με το άρθρο 6 ΠΔ 332/2003 «Συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/17/ΕΚ για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων» ΦΕΚ Α 285/12.12.2003). Το προνόμιο αυτό ασκείται αποκλειστικά από τους δικαιούχους ασφαλίσεων ζωής, από τους δικαιούχους ασφαλίσεων αστικής ευθύνης από την κυκλοφορία αυτοκινήτων και από τους δικαιούχους των λοιπών ασφαλίσεων κατά ζημιών, στα περιουσιακά στοιχεία που έχουν διατεθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση αντίστοιχα για καθεμιά από τις ασφαλίσσεις αυτές. Το ως άνω προνόμιο ισχύει και μετά τη λύση της ασφαλιστικής επιχείρησης». Το άρθρο 10 αναφέρεται σε δικαιούχους ασφαλίσεων ζωής χωρίς να προβαίνει στις διακρίσεις του άρθρου 8 ως προς τις ασφαλιστικές τοποθετήσεις δηλαδή στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής Ι, στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής ΙΙΙ και στην ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής VII, στο οποίο άρθρο ενσωματώθηκε η κοινοτική οδηγία για το διαχωρισμό αυτό,

ενώ το άρθρο 10 δεν περιέχει αντίστοιχες κοινοτικές ρυθμίσεις περί διαχωρισμού αποθεμάτων και τοποθετήσεων των κλάδων ζωής. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις είναι υποχρεωμένες σε ασφαλιστική τοποθέτηση που συνίσταται στη διάθεση στην Ελλάδα η σε οποιοδήποτε άλλο Κράτος μέλος της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ. περιουσιακών στοιχείων με σκοπό τη διασφάλιση των συμφερόντων των δικαιούχων οποιοσδήποτε παροχής από ασφαλιστική σύμβαση (άρθρο 8 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/1970). Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις έχουν τη διακριτική ευχέρεια να επενδύουν τα περιουσιακά στοιχεία που αντιστοιχούν στο ύψος των τεχνικών (μαθηματικών) αποθεμάτων ελεύθερα μεταξύ των τρόπων που προβλέπει ο νόμος για τη δημιουργία της ασφαλιστικής τοποθέτησης. Ο νόμος ορίζει ειδικώς το είδος και το ποσοστό της περιουσίας που μπορεί να επενδυθεί. Ειδικότερα ο νόμος (άρθρο 8 παρ. 11, περ. γ) ορίζει ποια είναι τα περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να διατεθούν σε ασφαλιστική τοποθέτηση για τον κλάδο ζωής VII, στον οποίο εντάσσεται και το ένδικο ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Η υπό εκκαθάριση τελούσα ασφαλιστική εταιρεία είχε την δυνατότητα να επιλέξει ποιά από τα αναφερόμενα στο νόμο περιουσιακά στοιχεία θα αποτελούσαν την ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής VII. Ωστόσο η αξία των περιουσιακών στοιχείων που είχε διαθέσει σε ασφαλιστική τοποθέτηση ήταν εξαιρετικά ανεπαρκής. Τα δε περιουσιακά στοιχεία της ασφαλιστικής τοποθέτησης που δημοσίευσε ο επόπτης χαρτοφυλακίου ζωής στην από 15.03.2011 έκθεσή του, ήταν τα περιουσιακά στοιχεία που η «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΕΓΑ» είχε δηλώσει στην εποπτική αρχή την 31^η.12.2008 και την 30^η.06.2009 με αναλυτική κατάσταση του μητρώου επενδύσεων για ασφαλιστική τοποθέτηση του κλάδου ζωής VII. Τα ανωτέρω περιουσιακά στοιχεία ήταν ανεπαρκή διότι επρόκειτο για επενδύσεις σε συγγενείς εταιρείες των οποίων η αξία είναι σχεδόν μηδενική, αλλά αυτό δεν επιδρά στη διαδικασία της ασφαλιστικής εκκαθάρισης που προσδιόρισε την αξία της συμμετοχής του κάθε κλάδου στην ασφαλιστική τοποθέτηση καθόσον δημοσιεύει το σύνολο των στοιχείων που δηλώνουν την πραγματική αξία των περιουσιακών της στοιχείων. Τέλος ο ισχυρισμός της ανακόπτουσας ότι ο

το ποσό που διέθετε η ασφαλιστική εταιρεία για το ανωτέρω ομαδικό ασφαλιστήριο και αποτύπωνε στους λογαριασμούς της (άρθρο 13 παρ. 2, VII του Ν.Δ. 400/1970). Το ποσό του αποθέματος (κεφαλαίου) του ομαδικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου κατά της 31^η.12.2008 ανερχόταν στο ποσό των ευρώ, όπως προκύπτει από τον επίσημο υπολογισμό που πραγματοποίησε η υπό εκκαθάριση τελούσα εταιρεία για το έτος 2008 και δήλωνε στις ετήσιες οικονομικές της καταστάσεις και χρησιμοποιήθηκε ως βάση για τον υπολογισμό του αποθέματος του επίδικου ασφαλιστηρίου συμβολαίου κατά την 21^η.09.2009. Στο ως άνω ποσό προστέθηκαν το συνολικό ποσό των ασφαλίστρων που καταβλήθηκε από την ανακόπτουσα και το ασφαλισμένο προσωπικό της κατά το χρονικό διάστημα από 01^η.01.2009 έως 21^η.09.2009, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των ευρώ, όπως προκύπτει από τον προσαγόμενο και επικαλούμενο από την υπό εκκαθάριση τελούσα εταιρεία πίνακα καταβολών ασφαλίστρων του υπ' αριθμόν ασφαλιστηρίου συμβολαίου μειούμενο κατά το ποσό των ευρώ που αποτελεί το ποσό των καταβληθεισών αποζημιώσεων που δόθηκαν στο ασφαλισμένο προσωπικό της ανακόπτουσας κατά το έτος 2009, όπως προκύπτει από την προσαγόμενη και επικαλούμενη βεβαίωση καταβληθεισών αποζημιώσεων της υπό εκκαθάριση τελούσας εταιρείας. Κατά τα ανωτέρω αναρτήθηκε στο Προσωρινό Χαρτοφυλάκιο το ποσό του αποθέματος του επίδικου ασφαλιστηρίου συμβολαίου, ανερχόμενο στο ποσό των ευρώ. Η ανακόπτουσα με το υπ' αριθμόν ομαδικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο για την παροχή εφάπαξ αποζημίωσης ασφάλισε το με σχέση εξαρτημένης εργασίας απασχολούμενο προσωπικό της, τους συνεργαζόμενους με πάγια αντιμισθία δικηγόρους, καθώς και τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο αυτής. Το ως άνω συμβόλαιο τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμόν πρόσθετη πράξη. Σύμφωνα με τους ειδικούς όρους του υπ' αριθμόν ομαδικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου για την παροχή εφάπαξ αποζημίωσης (άρθρο 3 πρόσθετης πράξης), σε περίπτωση κανονικής αποχώρησης (συνταξιοδότησης) θα καταβαλλόταν στους ασφαλισμένους εφάπαξ ποσό,

όπως ο ως άνω νόμος ορίζει. Τα ασφαλιστρα του ανωτέρω συμβολαίου κατέβαλε η ανακόπτουσα για την ασφάλιση του προσωπικού της (άρθρο 5 του υπ' αριθμόν ομαδικού συμβολαίου) και ήταν ίσα με ποσοστό 8,4% της τακτικής μισθοδοσίας του συνόλου των εργαζομένων, οι δε εργαζόμενοι που ήθελαν να συμμετάσχουν στο ως άνω συμβόλαιο κατέβαλαν μηνιαίως ποσοστό 1% της τακτικής μισθοδοσίας τους. Το άρθρο 7 των γενικών όρων του ως άνω ασφαλιστηρίου συμβολαίου ορίζει ότι η ασφαλιστική εταιρεία σε περίπτωση εφάπαξ παροχής λόγω αποχώρησης θα αναλαμβάνει από το Λογαριασμό ποσό σύμφωνα με το Πρόγραμμα Παροχών. Στο προοίμιο του ως άνω συμβολαίου ρητά ορίσθηκε επίσης ότι η ασφαλιστική εταιρεία δεν θα ευθύνεται στην καταβολή των παροχών σε περίπτωση που το ύψος του λογαριασμού δεν επαρκεί για το σκοπό αυτό. Σύμφωνα με το άρθρο 4 του ασφαλιστηρίου συμβολαίου η ανακόπτουσα θα υπέβαλε κατά την ημερομηνία έναρξης του συμβολαίου κατάσταση των ασφαλισμένων που συμμετέχουν στο πρόγραμμα παροχών. Επίσης θα κατέβαλε μηνιαίως κατάσταση μεταβολών του προσωπικού της ώστε να λαμβάνει γνώση των ασφαλισμένων η ασφαλιστική εταιρεία. Τέλος το άρθρο 6 ρητώς όριζε ότι η ασφαλιστική εταιρεία εγγυόταν την καταβολή των παροχών εφόσον η ανακόπτουσα χρηματοδοτούσε το λογαριασμό σύμφωνα με τις βάσεις των Αναλογιστικών μελετών και τις συστάσεις της ασφαλιστικής εταιρείας, η οποία δεν έχει ευθύνη για τη μη καταβολή παροχών σε περίπτωση που το ύψος του Λογαριασμού δεν επαρκεί για το σκοπό αυτό. Το ως άνω ασφαλιστήριο συμβόλαιο εντάσσεται στον κλάδο VII των ασφαλίσεων ζωής (άρθρο 13 παρ. 2 του Ν.Δ. 400/1970). Τα ομαδικά συνταξιοδοτικά κεφάλαια, διαχειρίζεται η ασφαλιστική εταιρεία δεδομένου ότι το ποσό του κεφαλαίου εμφανίζεται στους ισολογισμούς της και τυχόν έλλειμμα χρεώνεται στο ταμείο του κεφαλαίου και δεν επιβαρύνουν τον ασφαλιστή για να καταβάλει το ασφάλισμα. Επομένως η υποχρέωση της υπό εκκαθάριση τελούσας εταιρείας περιορίζεται στο ποσό του κεφαλαίου (αποθέματος), που είχε σχηματιστεί για το ανωτέρω ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Στην προκειμένη περίπτωση τα συνολικά αποθέματα των ασφαλιστηρίων συμβολαίων της ανωτέρω εταιρείας αποτυπώθηκαν στον ισολογισμό αυτής της 31^{ης}.12.2008, σύμφωνα με τον οποίο το συνολικό ποσό των μαθηματικών αποθεμάτων της εταιρείας (για όλα τα ασφαλιστήρια, ατομικά και ομαδικά) ανέρχεται στο ποσό των

ευρώ. Στην κατάσταση των ασφαλιστικών προβλέψεων της 31^{ης}.12.2008 που υπογράφει ο υπεύθυνος αναλογιστής της εταιρείας ορίζεται ότι το ως άνω συνολικό ποσό των αποθεμάτων () περιλαμβάνει το απόθεμα του συνόλου των ομαδικών ασφαλιστηρίων συμβολαίων, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των ευρώ. Περαιτέρω, όπως αναλύεται στην από 15.03.2011 Έκθεση του Επόπτη Χαρτοφυλακίου Ζωής η ασφαλιστική εταιρεία την 30^η.06.2009 δήλωσε στην εποπτική αρχή το απόθεμα που είχε σχηματίσει για όλα τα ομαδικά ασφαλιστήριά (DAF) και το οποίο ανερχόταν στο ποσό των ευρώ. Όπως ήδη αναφέρθηκε η υπό εκκαθάριση τελούσα εταιρεία είχε δηλώσει ότι το ποσό του αποθέματος (κεφαλαίου) του ομαδικού ασφαλιστηρίου συμβολαίου κατά της 31^{ης}.12.2008 ανερχόταν στο ποσό των ευρώ και τελικά διαμορφώθηκε στο ποσό των ευρώ με την πρόσθεση του ποσού των καταβληθέντων ασφαλίσεων από την ανακόπτουσα και το ασφαλισμένο προσωπικό της των ευρώ (καθαρό ποσό ασφαλίσεων και όχι μικτό που περιέχει κρατήσεις φόρων, χαρτόσημο κλπ) και την αφαίρεση στη συνέχεια του ποσού των ευρώ που αποτελεί το ποσό των καταβληθεισών αποζημιώσεων που δόθηκαν στο ασφαλισμένο προσωπικό της ανακόπτουσας κατά το έτος 2009. Το ποσό του ευρώ, το οποίο ισχυρίζεται η ανακόπτουσα ότι έχει καταβάλει και δεν έχει συμπεριληφθεί στην Έκθεση του Επόπτη που συνοδεύει το Προσωρινό Χαρτοφυλάκιο ως επιπλέον καταβληθέντα ασφάλιστρα έχει ήδη συμπεριληφθεί στους ισολογισμούς της ασφαλιστικής εταιρείας, ενώ στην Έκθεση του Επόπτη έχει αναλυθεί ο τρόπος υπολογισμού του αποθέματος που διαμορφώθηκε με τον ανωτέρω τρόπο. Επομένως και ο δεύτερος λόγος ανακοπής είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί.

Η ανακόπτουσα με τον τρίτο λόγο ανακοπής της ζητεί να μη συμπεριληφθεί στα έξοδα εκκαθάρισης το ποσό των ευρώ που καταβλήθηκε ως αποζημίωση στους εργαζομένους της υπό εκκαθάριση εταιρείας από την περιουσία αυτής που είχε δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση

των αποθεμάτων των ασφαλίσεων ζωής όλων των υποκατηγοριών, καθώς και από την πρώην ελεύθερη περιουσία της, η οποία κατανεμήθηκε (ασφαλιστική τοποθέτηση) στα αποθέματα όλων των υποκατηγοριών των ασφαλίσεων ζωής, καθόσον το ως άνω ποσό καταβλήθηκε κατά παράβαση του προνομίου υπέρ των δικαιούχων των ασφαλίσεων ζωής (άρθρο 10 παρ. 1 του Ν.Δ. 400/1970) από το ποσό, το οποίο έπρεπε να λάβουν οι δικαιούχοι των ασφαλίσεων ζωής. Ο λόγος αυτός ανακοπής είναι νομικά αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί δεδομένου ότι σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 10 του Ν.Δ. 400/1970, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 11 παρ. 2 του Ν.3557/2007 και μετά την ισχύ του Π.Δ. 332/2003 για συμμόρφωση προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2001/17/ΕΚ οι απαιτήσεις από σχέση εξαρτημένης εργασίας (πρώην μισθωτοί της υπό εκκαθάριση εταιρείας) έχουν προνόμιο επί του συνόλου της περιουσίας της ασφαλιστικής εταιρείας. Από το σύνολο της περιουσίας της ασφαλιστικής εταιρείας εξαιρούνται ρητά: α) τα έξοδα εκκαθάρισης και β) τα μαθηματικά αποθέματα που υπάγονται στα τεχνικά αποθέματα ασφαλίσεων ζωής. Επομένως το προνόμιο των εργαζομένων της υπό εκκαθάριση εταιρείας δεν αντιμετωπίζεται από το μαθηματικό απόθεμα των ασφαλίσεων ζωής, αλλά από τη λοιπή περιουσία της εταιρείας, που είχε δοθεί σε ασφαλιστική τοποθέτηση. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων προηγούνται των απαιτήσεων δικαιούχων ασφάλισης λοιπών ασφαλίσεων ζημιών. Το ανωτέρω προνόμιο των εργαζομένων αφορά τους εργαζομένους με σχέση εξαρτημένης εργασίας και δεν συμπεριλαμβάνει τους διευθύνοντες υπαλλήλους, στους οποίους λόγω προσόντων ανατίθενται καθήκοντα γενικότερης διεύθυνσης, επηρεάζουν τις κατευθύνσεις και την εξέλιξη της επιχείρησης και αμείβονται με μισθό που υπερβαίνει κατά πολύ τις αποδοχές των απλών υπαλλήλων. Η μέθοδος αυτή της μεταχείρισης των απαιτήσεων από ασφάλιση, επελέγη σύμφωνα με το άρθρο 10 1β της Οδηγίας 2001/17 ΕΚ, η οποία είναι διαφορετική από τη μέθοδο της απόλυτης προνομιακής μεταχείρισης των απαιτήσεων των ασφαλισμένων (άρθρο 10 παρ. 1^α του Ν.Δ. 400/1970). Σε σχετικό ερώτημα που ετέθη στο ΔΕΚ (υπόθεση C-28/03), εκρίθη ότι τα άρθρα 15 και 16 της οδηγίας 73/239 και τα άρθρα 17 και 18 της Οδηγίας 79/267 δεν απαγορεύουν σε εθνική νομοθεσία δύναμει της οποίας σε περίπτωση πτωχεύσεως, εκκαθαρίσεως ή ανάλογης καταστάσεως αφερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχειρήσεως, τα αντιπροσωπεύοντα τα

.....

τεχνικά αποθεματικά στοιχεία του ενεργητικού, να μπορούν να χρησιμοποιούνται για την ικανοποίηση των απαιτήσεων που απορρέουν από σχέσεις εξαρτημένης εργασίας πριν από την ικανοποίηση των εξ ασφαλίσεως απαιτήσεων, εφόσον η νομοθεσία αυτή αναγνωρίζει στις απαιτήσεις αυτές προνόμιο, για την ικανοποίηση του οποίου μπορούν να διατεθούν εκτός από τα αντιπροσωπεύοντα τα τεχνικά αποθεματικά στοιχεία του ενεργητικού, άλλα στοιχεία του ενεργητικού της επιχειρήσεως και μπορεί, δυνάμει υπουργικής αποφάσεως, να επεκταθεί στο σύνολο των διαθέσιμων στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης. Επομένως και ο τρίτος λόγος ανακοπής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Η ανακόπτουσα με τον τέταρτο λόγο ανακοπής της ισχυρίζεται ότι ο Επόπτης του Χαρτοφυλακίου Ζωής λανθασμένα προσδιορίζει τις αξιώσεις των δικαιούχων από τα ασφαλιστήρια ζωής με ημερομηνία 21^η.09.2009, οπότε ανακλήθηκε η άδεια σύστασης και λειτουργίας της υπό εκκαθάρισης τελούσας εταιρείας ενώ οι ασφαλιστικές συμβάσεις των ασφαλίσεων ζωής εξακολουθούν να ισχύουν, έστω και πλασματικά έστω και αν δεν καταβάλλεται ασφάλιστρο παρά τη λύση και θέση της ασφαλιστικής επιχείρησης σε ασφαλιστική εκκαθάριση (άρθρο 10 παρ. 3 του Ν.Δ. 400/1970), επομένως και οι υποχρεώσεις της δεν μπορούν να υπολογίζονται από 21^η.09.2009, αλλά ως ημερομηνία προσδιορισμού των σχετικών αξιώσεων πρέπει να οριστεί η ημερομηνία σύνταξης του Προσωρινού Χαρτοφυλακίου Ζωής (Οκτώβριος 2011) χωρίς υπολογισμό των αντιστοίχων ασφαλίσεων από 21.09.2011 μέχρι και τον Οκτώβριο 2011. Ο λόγος αυτός ανακοπής είναι αβάσιμος και πρέπει να απορριφθεί δεδομένου ότι στο προσωρινό ασφαλιστηρίων συμβολαίων ζωής και συμπληρωματικών παροχών της υπό εκκαθάριση εταιρείας περιλαμβάνεται για κάθε ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής το ποσό του μαθηματικού του αποθέματος κατά την 21^η.09.2009, καθώς το ποσό του μαθηματικού αποθέματος του είναι αυτό που προσδιορίζει την υποχρέωση της ασφαλιστικής εταιρείας έναντι αυτού και αντιστοίχως τις απαιτήσεις των ασφαλισμένων κάθε ασφαλιστηρίου συμβολαίου, οι οποίες έπρεπε να αναρτηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του

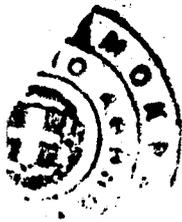
N. 3867/2010, ο οποίος επιτάσσει την κατάρτιση καταλόγου των ασφαλισμένων και των απαιτήσεων τους που απορρέουν από την ασφαλιστική σύμβαση κατά την ημερομηνία ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης (άρθρο 2 παρ. 2 και άρθρο 17, παρ. 3 του Ν. 4002/2011). Η ανωτέρω διάταξη του νόμου ρητώς ορίζει ότι οι απαιτήσεις των ασφαλισμένων από ασφαλιστική σύμβαση ζωής ικανοποιούνται είτε από τον ανάδοχο, είτε (ελλείψει αναδόχου) από το Εγγυητικό Κεφάλαιο Ζωής υπολογιζόμενες, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί κατά την ημέρα ανάκλησης της άδειας της εταιρείας. Η δε υπουργική απόφαση που όριζε αρχικά την αποτίμηση των απαιτήσεων των ασφαλισμένων κατά το χρόνο κατάρτισης του Προσωρινού Χαρτοφυλακίου τροποποιήθηκε με το μεταγενέστερο νόμο 4002/2010, ο οποίος σαφώς ορίζει ότι υπολογίζονται και ικανοποιούνται (είτε από τον ανάδοχο, είτε από την εκκαθάριση οι απαιτήσεις των ασφαλισμένων κατά το χρόνο ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης. Επομένως οι απαιτήσεις τη ανακόπτουσας από το επίδικο ασφαλιστήριο συμβόλαιο, ορθώς υπολογίσθηκαν κατά την ημέρα ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, δηλαδή την 21^η.09.2009, ενόψει και της ικανοποίησης αυτών είτε από ανάδοχο ασφαλιστική επιχείρηση, είτε από το Εγγυητικό Κεφάλαιο ζωής και ο τέταρτος λόγος ανακοπής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος. Κατ' ακολουθίαν σύμφωνα με τα προαναφερόμενα η υπό κρίση ανακοπή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της. Η δικαστική δαπάνη του καθ' ου πρέπει να επιβληθεί σε βάρος των ανακοπτόντων λόγω της ήττας αυτών στην παρούσα δίκη (άρθρο 176 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει την ανακοπή.

Καταδικάζει τους ανακόπτοντες στην δικαστική δαπάνη του καθ' ου εκκαθαριστή της σε εκκαθάριση τελούσας ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ», την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

9^ο φύλλο της με αριθμό
Αθηνών (Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

/2012 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους την 19^η-12-2012.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

